

Відлуння

Микола Сингаївський

Показала синиця
багатство своє,
поманивші у стихений гай.
І з гущавини голос мені подає:
- Відгадай... Відгадай... Відгадай.

Я твій голос почув,
мов синицю в гаях,
де, мов хлопчик, дзвенить водограй.
Наче спомином кликала юність моя:
- Доганяй... Доганяй... Доганяй.